

செவ்வாய் 03 அக்டோபர் 2013 09:56 !

செவ்வாய் 03 அக்டோபர் 2013 09:56 - செவ்வாய் 03 அக்டோபர் 2013 09:56

உங்களையென்ற தாய், தந்தையரை பார்த்து சீய்... என்ற வார்த்தையைக் கட்டிய பயன்படுத்தாதீர்கள் என இறைவன் அல்குர்ஆன் மஹம்மனித சமுதாயத்தை எச்சரிப்பதுடன், பெற்றோர்களிடம் பசும் பபோது கண்ணியமாக பசும்ங்கள் என்றும் இறைவனே சொல்லித் தருகிறான்.

வயதான தாய், தந்தையரோ அல்லது இருவரிலும் ஒருவரையோ அடையாது அவர் (பெற்றோர்)களின் கோபத்திற்குள் ளாகி எவன் சொர்க்கம் நுழையவில்லையோ? அவனும் நாசமடவானாக என்று வானவர் கோமான ஜிபரீல் அலஹிஸ்ஸலாம் அவர்கள் என்னிடம் கஹியபோது ஆமீன்! அப்படியே நடக்கட்டும் என நானும் பிரார்த்தனை செய்தேன் என்று நபிகள் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் மிம்பரில் இருந்து கொண்டு தமது கைகளை உயர்த்தி மீண்டும் முறை ஆமீன் கஹிய நிகழ்வில் ஒன்றாய் பெற்றோர்களை கண்ணியம் செய்வதை பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

மரணத்திற்குப் பிறகு நீ எங்கே செல்ல ஆசைப்படுகிறாய்? என யாரிடத்தில் கேட்டாலும் நல்லவர், தீயவர் என்ற பாகுபாடில்லாமல் சொல்லக்கூடிய ஓரேபதில் சொர்க்கம் என்பது தான்! காரணம் அங்கு தான் எவ்வித வதேனையில்லாமல் சுகப்போகமாக வாழ்வதற்குரிய சமீபநிலை உள்ளதாக இறைவனும் இறைத்தூதரும் அறிவித்துள்ளார்கள்.

இப்படி ஆசைப்படுவதில் தவறில்லை! அதே நேரத்தில் நாம் அதற்கு தகுதியானவர்களா? என்று சிந்திக்க வேண்டுமா? இல்லையா?

ஒருவர் சொர்க்கம் செல்ல வேண்டுமென நின்தைத்தால் அதற்குரிய அடிப்படையே பெற்றோர்களின் மனம் குளிரும் படியாக வாழ்ந்திருக்க வேண்டும். பெற்றோர்களின் உயர்வதைப் பற்றி நபிகள் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் "பிள்ளைகளாய் இருப்போரே, தாயின் காலடியில் தான் உங்களுக்கான சொர்க்கம்

உள்ளது" எனக் கபுறுகிறார்கள்.

அதாவது தாயின் காலடி என்பது தாயின் மன திருப்தியை குறிக்கிறது என்பதாக அறிஞர்கள் கருத்துரைக்கிறார்கள். நாம் சரோக் கம் சிலை வதற்கு காரணமாய் இருக்கும் பற்றேறோர்களையே முதியோர் இல்லம் என்ற நரகத்தில் தள்ளி விடுவது எவ்வளவு பரிசிய அபத்தம்!

முன்பொரு காலத்தில் மபிலை முடூக்கெல்லாம் பெட்டி கடகைகள் தானிருக்கும். இன்றோ ஊர்தளேறும் முதியோர் இல்லங்கள் உருவாகி வருகின்றன. இதெல்லாம் அதிகப்படியான மனிதர்கள் சரோக்கத்தலை விட்டு விட்டு நரகத்தலை நோக்கிய தங்களது பயணத்தலை தொடர்கிறார்கள் என்று தான் கபுறு வணேடும்.

இன்று பிள்ளைகளாய் இருப்பவர்கள் தான் நாளைய பற்றேறோர்களாய் மாறுகிறோம்! "முன் செய்யின் பின் விளையும்" என்ற பழமொழியை மனதில் இருத்தி வாழ வணேடும்.

இன்று நமது பற்றேறோர்களை முதியோர் இல்லத்தில் சரேத்தால், நாளைய நமது பிள்ளைகள் நம்மை முதியோர் இல்லத்தில் சரேத்துவிடுவர். முதியோர் இல்லங்கள் மபிடப்படாமல் நீபித்து இருப்பதற்குரிய காரணம் புரிகிறதா?

பற்றேறோர்களுக்கு பிள்ளைகள் எப்படி பிரார்த்தனையை செய்ய வணேடும்மென்பதை இதோ, இறவைனே கபுறுகிறான்: "எங்கள் இறவை, நாங்கள் சிறு பிள்ளைகளாய் இருந்த போது எங்களின் பற்றேறோர்கள் எப்படி எங்கள் மீது இரக்கம் காட்டினார்களோ, அதேபோல் எங்கள் பற்றேறோர்களின் மீதும் நீ இரக்கம் காட்டுவாயாக" என்ற இந்த பிரார்த்தனையை தொடர்ந்து செய்து வர வணேடும்மென்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வணேடும்.

இரக்கம் என்ற வார்த்தையைக் கேட்கும் தரெயாதவர்களாய் நாமிருக்கும் போது பற்றேறோர்களின் பெருமையை எவ்வாறு உணர்ந்து கொள்ள முடியும்?

நாம் குழந்தை பருவத்தில் இருக்கும் போது பாலபட்டிய தாய் தனக்கு பிடித்த உணவு தன் பிள்ளைக்கு ஒத்துக் கொள்ளுமா? என யோசித்து பிள்ளைக்கு ஆகாது என தரெந்ததும் ஆசபைட்ட உணவுகளை உண்ண மறுத்துவிடுகிறாள். கருவலை வயிறுறில் சும்பபதற்கு முன்பு வரலை மிகவும் விரும்பி உண்ட உணவையெல்லாம் கருவலை சும்ந்ததற்குப் பின் விஷமாகி கொண்டது யாருக்காக? எதற்காக?

எல்லாம் பிள்ளைகளாய் இருந்த நமக்காகத்தானே, நமது ஆரோக்கியத்திற்காகத்தானே, அப்படியெல்லாம் கஷ்டப்பட்டு பற்றெடுத்த அன்னையைவளை வயதான காலத்தில் அரவணத்தைக் கொள்ளாமல் முதியோர் இல்லங்களிலும், அனாதலை விடுதிகளிலும் அடக்கெகலம் தடேிக்கொள்ள வலைப்து எவ்வளவு பரிசிய கொடும்மை!

ஓரு முறலை மதுரலை மாட்டுத்தாவணி பஸ் நிலையைத்தில் பிச்சலை எடுத்துக் கொண்டிருந்த வயதான மபிதாட்டி ஓருவரலை சந்தித்தனே. அவர் என்னிடம் யாசகம் கேட்ட போது நடந்த சந்திப்பு தான் அது!

அவர் எதிர்பார்த்ததை நான் கொடுத்துவிட்டு, ஏம்மா இந்த வயதான காலத்தில் இப்படி திரிகிறீர்கள், உங்களுக்கு குடும்பம், பிள்ளைகள் இல்லையா? என பரிவோடும் கேட்டதும் தான் தாமதம் பலைபலைவலை வெடிந்த கண்ணீர்துளிகளை துடதைது

கொண்டே கபினார்,

தம்பி, எனக்கு நான்கு ஆண்டுகள், இரண்டு பணம் என ஆறு குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள்.

என் பிள்ளைகள் சிறுவர்களாயிருக்கும் போதே எனது குடிகார கணவனின் இம்சை தாங்க முடியாமல் ஒரு கட்டத்தில் பிள்ளைகளுக்கு விஷத்தலை கொடுத்துவிட்டு நானும் விஷம் சாப்பிட்டு சித்திவிடலாம் என முடிவு செய்து கணவன் வீட்டு வராத ஒரு இரவில் திட்டமிட்டபடி விஷத்தலை சாதத்தில் கலந்து பிள்ளைகளுக்கு ஊட்ட முயன்ற போது அவர்களின் பிஞ்சு முகத்தையார்த்ததும் கைகள் நடுங்கி விஷ சாதத்தை தடுக்கியறிந்து விட்டு என் பிள்ளைகளை கட்டிப்பிடித்து கதறினேன்.

ஓவ்வொரு பத்து மாதமும் என் பிள்ளைகளை சும்னத் தகஷ்டம் எனக்குத் தானே, தரெயும்! குடிகார கணவனால், கைவிடப்பட்ட நான் வரைக்கியமாய் வீட்டு வீடாக போய் பத்து பாத் திரம் கழிவி கொடுத்து அதன் மலம் வரும் சிறப்ப வரவாயில் என் ஆறு பிள்ளைகளையும் வளர்த்தேன்.

ஒரு கட்டத்தில் இடலி, வடசெய்து தரெ தரெவாய் கபி கபி விற்பும் என பிள்ளைகளை வளர்த்தேன். என் மத்த மகன் கல்லரி படிப்பை முடிக் கும் வரகை கும் எனது இடலி, வடசெய்து வியாபாரம் தொடர்ந்தது.

படிப்பில் என் பிள்ளைகள் கெட்டிக்காரர்கள். அதனால் கவர்மென்ட் ஸ்காலர்ஷிப் மலமே மறே படிப்பும் என பிள்ளைகளுக்கு இலவசமாக கிடைத்தது. பிறகு எல்லாரும் படித்து முடித்து வலையை சலெல் ஆரம்பித்ததும் அவரவர்களுக்குரிய துணையை தடே திரமணமும் முடித்துக் கொடுத்து அவரவர் தனி குடித்தனம் போய் விட்டனர்.

நான் மட்டும் என் மத்த மகன் வீட்டிலேயே இருந்து கொண்டேன். என் மகன் செய்யும் ஊதாரித் தனமான சலெவுகளை சூட்டிக் காட்டி அவ்வப்போது பழசை நினவை படுத்தி புத்திமதி கபி வுனே. இது பிபிக் காத அவன் என்னை வீட்டை விட்டு துரத்திவிட்டான். பிறகு வாரம் ஒரு வீட்டு என மற்ற பிள்ளைகளை தடே போக ஆரம்பித்தேன்.

எனது கடசை காலத்தில் என்னை சிறு குக்கு வழியில்லாத பிச்சைக் காரியை போலத்தான் நினதை தார களே தவிர பற்றெடுத்து தவள் என்றோ அல்லது நமக்கு மறுபிறவி கொடுத்து தவள் என்றோ நினகை கவில்லை. (சாதத்தில் விஷம் கலந்து கொல்ல முயற்சித்தது என் பிள்ளைகளுக்கு தரெயாது) பற்றெ பிள்ளைகளோ என்னை பிச்சைக் காரியை போல் பாரக் கும் கொடுமையை சகித்துக் கொள்ள முடியாமல் தான் முகம் தரெயாத ஊரில் இன்று உண்மையான பிச்சைக் காரியாக உன் முன் நிற்கிறேன் என அந்த மத்தாட்டி கபி பி போது உழைத்து தயேந்து போயிருந்த அவரது கைகளை பார்த்ததும் எனக்குள் பீறிட்டு கிளம்பிய அழுகையை அடக்க முடியாமலும், அந்த மாவாக்கு ஆறுதல் சலெல் முடியாமலும், அநியாயமாக இந்து மா பற்றெ ஆறு பிள்ளைகளும் நரகத்திற குரியவர்களாகி விடுவார்களோ என்ற கவலையாலும், நன்றி மறந்த அந்த பிள்ளைகள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோபத்துடன்மே அந்த மாவை விட்டு விலகினேன்.

பற்றெ ருக்களாக் கதிரான சமிக் கொடுமைகள் தலவைரித்தாடுவதற்கு நன்றி கொன்றல்

ஓன்றே தான் காரணம் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. பிள்ளைகளாய் இருப்பபோரே! நாளடை நமக்கும் அந்த நிலை வருவதற்கு முன் நமது பற்றோர்களை பணுவோம். அவர்களது மன திருப்தியை பற்றுகக் கொள்வோம்!